

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 33226

гр. София, 25.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 87 състав, в
закрито заседание на 25.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Жана Петрова

като разгледа дело номер **10546** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.166, ал.2 от АПК вр. с чл.68 §.1 от Регламент 1348/2024 на Европейския парламент и на Съвета от 14 май 2024 година за установяване на обща процедура за международна закрила в Съюза.

Образувано е по жалба, подадена от М. С. М. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., с адрес за контакт, призоваване и получаване на известия – [населено място], [улица], ет.3, ап.8, чрез адресант С. И., , против решение № 221-Х/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/, с което на осн. чл. 76б ЗУБ и чл. 38, § 2 вр. чл. 55, § 7 вр. § 3 и 5 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 последващата му молба с рег. № КП-01-1937 от 09.07.2026 г. на ДАБ при МС е отхвърлена като недопустима и на осн. чл. 37 от Регламент /ЕС/ 2024/1348 е постановено да бъде изпълнена наложената на основание чл. 41- 1 от ЗЧРБ, със рег. № 4379 ПАМ- 1223/12.09.2024г. на ГД „Гранична полиция“, принудителна административна мярка (ПАМ), „Връщане до страната на произход С.“.

С жалбата е направено искане по чл. 166 от АПК да бъде спряно изпълнението на оспореното решение.

По искането за спиране на изпълнението и правото на оспорващия да остане на територията на страната, съдът дължи произнасяне незабавно, като на основание мотивите на исканията и приложимите правни разпоредби съдът приема следното:

Мотивите на искането са, че евентуалното връщане на оспорващия в С. би било обусловено от реален риск за живота, здравето и личната неприкосновеност на жалбоподателя. Наведени са доводи, че съгласно чл.46 параграф 6, б.“В“ от Процедурната директива при решение за недопускане на последваща молба, съдът е длъжен да предостави право на оставане на територията по искане на молителя, когато това е необходимо за гарантиране на ефективната защита, чл.47 от Хартата. Следователно, настъпването на вредите се основава на последиците от изпълнението на мярката и ситуацията в С..

Искането е аргументирано и с твърдението, че извеждането на търсещият закрила от територията

на страната би довело до фактическа невъзможност за изпълнение на евентуално отменително съдебно решение.

Със заповед рег. № 4379 ПАМ- 1223/12.09.2024г. на ГД „Гранична полиция“, принудителна административна мярка (ПАМ), „Връщане до страната на произход С.“, на основание чл. 41, т.1 ЗЧРБ на М. С. М. е наложена ПАМ "връщане до страна на произход - С.", заповедта е връчена на чужденеца на дата 12.09.2024г. С оспореното решение е допуснато изпълнението на заповедта от интервюиращия орган по силата на чл.37 от Регламент (ЕС) 2024/1348 - Процедурния регламент.

В чл. 68, пар. 1 от Процедурния регламент е предвидено суспензивно действие на жалбата по отношение на решението за връщане, но само при условие, че оспорващия има право да остане на територията на страната. В чл. 68, пар. 2 от Процедурния регламент е предвидено правото на кандидата да остане на територията на държавата членка до изтичането на срока, в който те могат да упражнят правото си на ефективни средства за защита пред първоинстанционния съд, а когато това право бъде упражнено - до получаването на резултата от средството за защита.

В жалбата не се съдържа изрично искане за произнасяне от съда на осн. чл. 68, § 4 и 5 от Регламента, съотв. чл. 84, ал. 6 ЗУБ, според който при обжалване на решението по чл. 76б, ал. 1, т. 2 съдът се произнася по искане на чужденеца или служебно относно правото на търсещия закрила да остане на територията на страната до произнасяне по жалбата.

В чл. 68, пар. 3 от Процедурния регламент са предвидени изключения от правото на кандидата да остане на територията на държавата членка. В случая с оспореното решение последващата молба е отхвърлена като недопустима, съгласно член 38 параграф 2 от същия регламент и кандидатът за закрила не е непридружен ненавършил пълнолетие и не се прилага процедура на границата, в който случай, кандидатът няма право да остане на територията на страната, без да се засяга принципът за забрана за връщане - изключението от правото на оставане, предвидено по чл. 68, пар. 3, буква б) от Процедурния регламент. При изпълнение на ПАМ "връщане" изрично е предвидено да се зачита принципът на забрана за връщане - чл. 5 от Директива 2008/115/ЕО. Горното отговаря и на изискванията на чл.76в ал.2, т.2 от ЗУБ, който урежда хипотезата на подадена поредна последваща молба за международна закрила, а предходната му последваща молба е счетена за недопустима по реда на чл. 76б, ал. 1, т. 2 от ЗУБ или е разгледана по същество, и за когото връщането в държавата му по произход или в трета сигурна държава няма да доведе до застрашаване на неговия живот или на свободата му на основание раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група или излагане на опасност от изтезание или други форми на жестоко, нечовешко или унижително отнасяне или наказание.

Следователно, правото на оспорващия да остане на територията на страната и суспензивното действие на жалбата по отношение на оспореното решение, зависи от преценката дали в конкретния случай се засяга принципът на забрана за връщане. Доводите, че оспорващият е гражданин на С. - държава с доказан непрекъснат вътрешен въоръжен конфликт и нестабилност, конкретно в обл. Д., следва да се обсъдят във връзка с приложението на този принцип.

Данните по справката за С. по адм. преписка - към 23.06.2026г. не сочат въоръжен конфликт на цялата територия на С., а освен това, оспорващият е заявил по време на интервюто по първата молба за закрила, че семейството му продължава да живее в С., в [населено място], обл. Д., в последващата молба липсват данни за друго място на установяване на семейството му следователно, не е изключена разумна възможност за връщане при спазване на принципа за забрана за връщане в С. на оспорващия.

В случая съдът като съобрази данните по преписката и предмета на спора касателно процесната

поредна последваща молба с вх. № КП-01-1937 от 09.07.2026 г. на ДАБ при МС за международна закрила от чуждият гражданин, както и че съгласно чл. 68, § 4, изр. последно от Регламента компетентният съд се оправомощава съгласно националното право да вземе служебно решение по този въпрос, чл. 68, § 6 от Регламента, и правилото на чл. 76в, ал. 2, т. 2 вр. чл. 29, ал. 1, т. 1 ЗУБ намира, че не са налице законовите предпоставки по чл. 68, § 4 и 5 от Регламента, съотв. чл. 84, ал. 6 ЗУБ да бъде предоставено право да остане на територията на страната, поради приложимостта на изключението по чл. 68, пар. 3, буква б) от Процедурния регламент, поради което и жалбата по делото няма суспензивно действие. Липсата на суспензивно действие на жалбата обуславя допустимостта на искането по чл. 166 от АПК съдържащо се в нея.

По делото не се представени и наведени от жалбоподателя нови обстоятелства, нито са посочени конкретни факти или промени в обстановка, които обосновават нуждата от временна защита по време на съдебното производство. Недоказани остават и твърденията на жалбоподателя, че изпълнението на решението (респективно извеждането му от страната) би му причинило значителна или трудно поправима вреда, поради което искането е недопустимо.

Предвид изложеното, съдът следва да отхвърли искането на оспорващия да спре изпълнението на решение № 221-Х/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет.

Водим от горното, Административен съд София - град, Първо отделение, 87състав,

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на М. С. М. с ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С. за СПИРАНЕ изпълнението на решение № 221-Х/ 24.07.2026 г., издадено от интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет /ДАБ при МС/.

Определението подлежи на обжалване пред Върховен административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: